

Ochiul tău iubit

Mihai Eminescu

Ochiul tău iubit,
Plin de mângâieri,
Dulce mi-ai lucit
Până ieri.

Oare te pierdui
Pe acest pământ,
Fără ca să-mi spui
Un cuvânt?

Oare te înduri,
Tu, ca să mă lași,
Geniu de păduri
Drăgălaș?

Luna în zădar
Bate în ferești,
Și mă-ntreabă iar
Unde ești?

Ar luci pe zid
Până ce te culci,
Până ți se-nchid
Ochii dulci.

Și ar tremura
Tainic în frunziș
Și te-ar săruta
Pe furiș.

Dar ea zi cu zi
E în orice loc
Și te va găsi
Cu noroc.

Eu nu pot să plec
Peste nori și vânt,
Și să te petrec
De-unde sunt.

Cum nu sunt ca ea,
Ca să mă strecor,
Drept oglinda ta

Să cobor!

Chipul tău frumos
Să-l privesc întreg,
Cu atât folos
Să m-aleg.

Să apar ca-n vis
Acelea vederi
Care mi-au surâs
Până ieri.